

Márton Gábor :

Dr. Uhrin Nándor orvos, szülész, nőgyógyász, onkológus (Endrőd 1901 - 1956)

Uhrin Imre jómódú gazdálkodó és Sóczó Ilona szülők gyermeke. A vallásos, keresztény erkölcsű párnak 18 gyermeke született. (néhányan kisgyermekként fejezték be rövid életüket)

A XIX. század vége felé, a XX. század elején modernnek mondható gazdálkodását a népes család végezte, főmunka idején azonban napszámosokat fogadtak. Uhrin Imre és családja mindig egy koszon volt a gazdaságukban dolgozó bér munkásokkal. Korszerű életszemléletüknek az is bizonyosága, hogy a szépszámú gyermekeik közül a legtehetségesebbeket taníttatták, de vigyáztak arra is, hogy a jelentős birtoknak mindig legyen a kor kívánalmainak megfelelő intézője e fiúk közül. István fiukból mérnök, Lászlóból megyei hírvé jogász, Nándorból orvos lett.

Az Uhrin-(később Ugrin) család más ágán is sok tehetséges tag volt.

A család "Benjaminja", Nándor iskoláztatása szülőfalujában kezdődött. Bencze Sándor, az akkori igazgató keze alatti években sok dicséretes hír jutott a szülőknek az "Uhrin deákokról".

Elemi után, - mint abban az időben szokásos volt - a vármegye legnevezetesebb gimnáziumába Gyulára kerültek a rk. gimnáziumba, ahol kifogástalan erkölcsi nevelésben és komoly tudományos oktatásban részesülhettek. (Egyik gyermekük Ugrin Béla jezsuita szerzetes évtizedek óta Kanadában fejt ki áldásos működését.) "Az ernyedetlen szorgalmú, kiváló memóriájú, merész fantáziájú Nándor" kitűnő érettségi után Budapesten, az Orvostudományi Egyetemen "remek éveket sorolt egymásután". De nemcsak kiváló szellemi képességekkel, kitűnő fizikai adottságokkal is rendelkezett. Szülőfalujában egyik népszerűsítője volt a labdarúgásnak és a tenisznek. 1921-ben megszületett Endrődi Testnevelő Körnek első futballcsapatában jobbösszekötő volt. Később megszervezte a piros salakos pályás teniszezést, melynek férfi tagjai a szomszédos település teniszezőivel bajnokságokat is vívtak. Igen szerette a természetet. Kerékpározva látogatta betegeit. Később autóját is a gyógyítás szolgálatába állította. A népes tanyavilágot ősztől-tavaszig kocsival (hintóval) járta. Általános orvosi diplomája mellé a szülésznőgyógyász és urológiai képesítést is megszerezte.

A harmincas években még a "házi szülés" dívott. Kiváló segítőtársa volt "Mariska bába néni". S bizony, az akkor még tizenöt ezres lélekszámú községben volt tennivaló bőven. "Akkor még az volt az elv: "Eső meg a gyerek akkor kell, amikor jön", meg úgy vélekedtek a szülők: "Ha Isten bárányt adott, legelőt is ad hozzá".

Akkor még nem volt egyke, sem terhesség-megszakítás. Három-négyszáz volt az évi "gyermekáldás". S Ő volt az egyetlen szakorvos a községben. Számtalan éjszakát töltött a tanyavilágban a falusi petróleumlámpa, vagy gyertya mellett, hogy segítsen az életnek. Ezekben mérhető az általa világra segített babák száma. Sok szülő áldva foglalta imába a doktor úr nevét. (1953-ban a mi első gyermekünket is Ő segítette világra. Hála érte.) Soha különbséget nem tett se bőrszín, se életkor, se társadalmi, vagy anyagi helyzet, vagy küllem alapján páciensei között. Tette fáradhatatlanul kötelességét esküjéhez híven.

1935-ben megnősült. Feleségül vette Halmágyi Margitot. Három gyermekük született: Nándor, Márta, és Dorottya. Nyugodt, kedves, békés életet élt a család. Még ebben az évben, a képviselőválasztásra készülő községben, a sajnálatos sortűz eldördülésekor a tíz halott mellett közel negyven sebesült volt, akik zömmel nála kerestek elsősegélyt, mivel háza szinte tószomszédos volt a tragédia színhelyével.

Még a harmincas években fontos eredmény született a terhes nők és a szülőanyák segítésére: a Stefánia Egyesület. Ebben is az oroszán érdem dr. Ugrin Nándor orvosé.

A második világháború frontja közeledtével a család elmenekült. A nemsokára hazatérő orvost elfogták, és a községházán őrizetbe helyezték. A falu népe, főként az asszonyok csoportosan vonultak a község "kommandójához" s kérték orvosuk elengedését.

Majd a harcok megszűnte után a szülőotthon megszervezése is az Ő érdeme, mely a volt főjegyzői lak, a mostani orvosi rendelő helyén volt.

Egyetlen olyan negatívumot tudok életében, mely áldásos munkáját derékba törte: a dohányzás! Ilyen a sors iróniája: rákot szűrt és próbált gyógyítani, és Őt is fiatalon elvitte a szörnyű kór. 1956. március 15-én fejezte be áldásos életét. Sírja a Szarvasvégi temető főútja mellett van, melyet fekete márványkő őriz, s ahová az 1987-ben Budapesten szintén rákban elhunyt feleségét is helyezték örök nyugalomra.

Csendes, kedves, jóságos, megbízható, tiszteletet érdemlő volt életében. Áldás és hála lebegjem nyughelye felett!

Megjelent: Városunk. 1998. július. p. 4. (In memoriam)